Mürekkep Sağanağı

Utku Topuz

tilki
Kitap

şiir
mürekkep sağanağı
utku topuz
ISBN 978-975-2470-83-5
1.Basım, İstanbul, Mayıs 2018
Genel Seri:192

Tilki Kitap©
www.tilkikitap.com
www.kitapseyleri.com
iletisim@tilkikitap.com
Yayıncı Sertfikası:28740

.
Genel Yayın Yönetmeni: Emrah Çelik
Editör: Dilan Tahincioğlu
Kapak Tasarımı: Kamer Su
Mizanpaj: Tuğçe Arıbaş
Depoprint/İstanbul
Matbaa Sertifika No: 34049

Eserin tüm telif hakları yazarda saklı kalmak kaydıyla bu baskı için basım-dağıtım-satış-tanıtım hakları Tilki Kitap©'a aittir.
Eserin tüm yasal ve fikri sorumluluğu yazarına aittir.
Tilki Kitap'ın kurumsal görüşü olmayabilir.

m ü r e k k e p
s a ğ a n a ğ ı

utku topuz

En büyük kazaların kırılan vazolar olduğu ve kırıntı kelimesinin yalnızca ekmek ile anılmasını düşlediğim dünyaya,
İsteyerek veya tesadüfen hayatıma dokunmuş; yelkenime rüzgâr, sandalıma dalga olmuş insanlara…

Utku Topuz

Utku Topuz, 1998'de Düzce'de doğdu. İlköğrenimini Düzce'de tamamlayan genç şair, ortaöğrenimini ise Balıkesir'de görmüştür. 2016 yılında girdiği İstanbul Teknik Üniversitesi'nde Elektronik Haberleşme Mühendisliği bölümündeki eğitimine devam etmektedir.

Rüya

Kaçarım deli deli ormanlara,
Uzanırım dumanlı dağlara.
Ben bir rüyadayım ne de olsa,
Gem vurulur mu hiç ruhlara.
Uykularım yeltenmez kaçmaya,
Uyumak ki umut olur insana.
Uyanmak farklı bir zamanda,
Uyanamamak bıraktığım dünyada.

Emek

Muhtaç olmak yok bizim sözlüğümüzde,
İhtiyaç duyduk bir zamanlar kimilerine,
Fakat onlar da bizi diri diri çiğnediğinde,
Döndü yüreklerimiz paslanmaz çeliğe.

Yalvarmak, haykırmak neye yarar?
Dinleyen olsa anlayan çıkmaz,
Gören olsa hatırlayan olmaz.
Öyleyse nefes tüketmekten ne çıkar.

İnsan zannedip üzerine titrediklerimiz,
En büyük düşman olmadı mı bize?
Nereye gitti peki bunca emeğimiz?
Gaz odalarında terk edildiler ölüme.

Delice

Cevabını yalnız benim bildiğim sorular sormam insanlara,
Bildiğim, ancak henüz kalıptan çıkarmadığım türden sorular.
Bir testinin içinde mahkum hayatı yaşamaya iterim onları,
Onaylanma hissini tatma arzusu içinde savrulurum.
Kendi kendime sesli söylesem, kaçarlar bir de benden.
Sanki hiç yapmıyormuşum gibi, onlar yapmıyor diye.
Farklı davranmam gerekçesiyle yargılarlar yine beni.
Bu yüzden ağzımı açmadan konuşurum kendimle,
Ve insanlar deli olduğumu bilmekten yoksun kalırlar.

Ayak İzi
Hiç olmasaydım bu dünyada, hatırlanmazdım da.
Olmazdı bıraktığım düşünce yapısı dimağlarda.
Bir düşündüm de, karbon ayak izimin dışında,
Yaralı ve yarım bıraktığım sevgili de dahil buna,
Hep görülmeyen yıkıntıların ustasıymışım aslında.
Peki zararsız sayılabilir miyim belli ölçüde de olsa?

Mürekkep Sağanağı

Mürekkep sağanağında ıslanmak seninle,
Satır aralarına sığınmak sırılsıklam...

Ben açık denizlere hasret bir yalıyar,
Kokunla savursun beni hiddetli rüzgâr.
Gönlüm seni arar, daha ne kadar ey yâr?
Dağlarımda kalmadı bir avuç kar.

Utku Topuz

9 789752 470835